

Que no se'ns escapi el tren

Línies en perill a Catalunya

Quan pel febrer d'aquest any es va saber que a Madrid tramaven la desaparició de dues línies de tren de Renfe a Catalunya, la gent reaccionà. Ajuntaments, diputacions i Generalitat es van començar a bellugar, per tal de parar aquesta atzagaiada. Al cap de nou mesos, una línia s'ha salvat quasi sencera. L'altra encara potser que continuarà; és cosa de setmanes o de dies.

L'alarma es donà el 10 de febrer. L'agència EFE anuncià que Renfe estudiava la supressió de la línia Barcelona-Puigcerdà. Més exactament, es tractava de la línia Montcada i Reixac a la Tor de Querol. El tren de Barcelona a Montcada es comú a d'altres línies de Renfe i, per tant, no es podia suprimir. La Tor de Querol és un poblet de la Cerdanya, però més enllà de la frontera francesa. Hi arriben

també els trens francesos d'amplada de via europea. Suprimir el tren de Montcada a la Tor de Querol suposava, doncs, una implicació internacional que afecta pactes entre els dos estats.

Pel que fa a la línia de Lleida a la Pobla de Segur, es va saber que Renfe també la volia suprimir, tres dies més tard que la de Puigcerdà: el 13 de febrer. El conseller de política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Xavier Bigatà, recollí les protestes ràpidament. Vuit dies més tard, era a Madrid entrevistant-se amb el ministre de Transports i Comunicacions, Enrique Barón. Mentrestant, el diputat de la Minoria Catalana, Josep López de Lerma, presentava una pregunta al Congrés perquè el ministre expliqués el pla de supressió de línies fèrries.

Bigatà lliurà a Barrera un dossier de 24 folis, on

s'exposaven raons polítiques, socials i econòmiques que demostraven que no convé suprimir les dues línies. L'estudi que havia fet Renfe només tenia en compte raons econòmiques. El mateix mes de febrer es començà a organitzar la campanya «Defensem el nostre tren», en les comarques de la Cerdanya, Ripollès i Osona, afectades per la supressió del tren de Puigcerdà.

El 24 de febrer, a més, deu alcaldes socialistes de les poblacions situades entre les dues línies en perill van anar a Madrid a veure el ministre Barón.

Paradoxalment, aquell mateix dia es feia públic que el Ministeri havia adjudicat obres de millora a la línia de Puigcerdà per valor de 1.228 milions. ¡Per a millorar una línia que es pretenia suprimir!

Des de febrer fins ara, hi ha hagut moltes gestions, accions i reaccions per salvar les dues línies. A

Madrid oferien de mantenir-les a canvi que la Generalitat, les diputacions o els ajuntaments en paguessin el dèficit. Al Principat responien que no es pot pagar una cosa en què no tens ni veu ni vot, com és Renfe. El Departament de la Generalitat que té competències de transports va elaborar un estudi tècnic sobre el cost de la rendibilitat de les dues línies i el dels autobussos. El resultat era que sortia més econòmic conservar el tren.

El conseller Bigatà reuní els quaranta-tres alcaldes i els parlamentaris dels indrets afectats. Almenys tres vegades van estudiar-ne les raons tècniques i financeres, a més de les polítiques i socials. Els diaris, la ràdio i la televisió, en van anar plens. Els alcaldes de pobles francesos de la Cerdanya van anar a Puigcerdà a parlar-ne, perquè també hi veuen un perjudici per a les seves comunicacions. Fins i tot, al Consell d'Europa hi hagué una interpel·lació per saber què passava amb la línia internacional que enllaça a la Tor de Querol. Tot plegat va fer arronsar els de Madrid en la qüestió de la línia de Puigcerdà i la Tor de Querol.

Pel que fa a la de Lleida, hi hagué una anada popular de la Pobla a aquesta ciutat en tren, recollint gent de cada estació. Allí, s'hi afegí més gent, i un miler de persones van manifestar-se fins al govern civil. Malgrat tot, la sentència fou desfavorable: se suprimirà si no hi ha qui en pague el dèficit. La Generalitat ha reaccionat demanant que li traspassin aquesta línia, però amb la part de pressupost que li correspon. Ara falta que Madrid la vulgui traspasar, en comptes de suprimir-la.